

Si românii din diasporă au un suflet de român.
Festivalul ROMÂNIEI ediția a III-a – Nürnberg 30.06-01.07 2007

Reportaj de Viorel Baetu

Festivalul ROMÂNIEI ediția a III-a s-a desfășurat anul acesta sub egida Romanima e.V. –Deutsch-Rumänischer Kulturverein în inima vechii cetăți a Nürnbergului în Jakobsplatz și a atras câteva mii de vizitatori români, germani și de alte naționalități, care astfel au făcut cunoștință cu ospitalitatea și sufletul românesc.

Colaborarea foarte strânsă care unește la ora actuală orașele Nürnberg și Brașov a fost scoasă în evidență prin prezența pe scena festivalului a domnului Ulrich Maly primarul orașului Nürnberg, precum și a viceprimarilor din cele două orașe care ne-au informat despre proiectul comun referitor la realizarea viitorului "Culoar IV paneuropean de cale ferată" ce va traversa aceste orașe.

Programul artistic a adus pe scenă nume mai noi sau mai vechi, artiști mai cunoscuți, sau mai puțin cunoscuți, dar care cu toții sau străduind să facă cinste acestei țări de la poalele Carpaților numită România.

Prima zi a început cu o ploaie, la propriu nu la figurat, ploaie ce nu a speriat pe nimeni, așa că în momentul în care marea doamnă a cântecului popular românesc Maria Butaciu ne cânta "Și-auleu ce ploaie vine de la Cluj" soarele își reluase locul obișnuit pe cer în această lună de vară.

Ansamblurile de dansuri populare din Sibiul, șvabii din Banat, grupa de dansurile maghiare, grupul Nadeș, ansamblul Poienița, au redat printr-o coregrafie de clasă, prin frumusețea costumelor și printr-o tematică bine gândită, frumusețea folclorului multinațional românesc.

În afară de mititei, grătare (Moser și Maurer), langoși cu brânză, prăjituri gustoase ca în anii în care nu eram "raționalizați" (Ludwig) și bere (aici firmele germane sunt imbatabile), au fost standuri cu vestimentație românească artistică făcută " de mână" (în România mai există câțiva artiști care încearcă să mențină tradiția) și cu literatură.

În ziua de azi când 5 Euro pentru o bere e normal iar 5 Euro pentru o carte e "scump" raportul de vânzare a fost 100% în favoarea mititeilor.

Dar lumea s-a simțit bine, a jucat și a cântat, câteodată fiind prinsă de nostalgia amintirilor, altădată fiind animată de ritmul grupurilor de rock, pop, sau chiar techno.

Dar "jos pălăria" pentru organizare, pentru organizatori, pentru cei de la „Radio Dor de țară” și pentru sponsori, căci arta fără bani te duce cu gândul la impresioniștii francezi, unde un Delacroix a murit în mizerie, în timp ce în ziua de azi un centimetru pătrat din tablourile lui te face un om bogat.

Toată stima pentru cei care au făcut munca "de jos", care nu se vede niciodată "de sus", dar în spatele căreia au stat oameni cu inimă și cu suflet, organizare, cazare, mâncare și așa mai departe, lucruri "minore" fără de care nici chiar artiștii nu pot trăi. Fără acești oameni, cei „mari” n-ar mai putea să fie așa de mari

Să revenim la ceea ce s-a petrecut pe scena festivalului.

Pentru suflet a cântat Costel Lăzăroiu care cu o voce caldă , plăcută ne-a a readus în lumea șlagărelor din anii 70 și 80, reușind printr-o prezență scenică deosebită să dea publicului momente de neuitat. Un mare artist, care deși nu mai e la prima tinerețe, te face să fredonezi cu el "au trecut anii, ce aduc banii?". La prima apariție pe scena festivalului considerăm că a îmbogățit acest eveniment.

Au cântat fetele de la "Rustic" care de acum sunt un nume cu "greutate" în „pop-ul” românesc. Tinerețea îmbinată cu o prezență scenică deosebită, plus vocile, care au calitatea necesară pentru a ajunge în elita acestui gen de muzică, gen în care la ora actuală începi să te simți ca în ambuteiajul de pe autostrada București-Constanța într-o zi de sâmbătă, le vor aduce acolo unde merită.

Au mai cântat copii de la Calatis, doi băieți cu pete blonde și unul cu părul creț (artiști în devenire), cu talent, simpatici, drăguți și ceea ce a fost cel mai important, copiii viitorului nostru, în ei se poate investi.

A cântat Heidi Schmidt, care cu o chitară în brațe, ne-a adus aproape lume frumoasă a pajiștilor irlandeze și a countryului american. A fost o plăcere să o ascuți.

Ne-a încântat vocea unei speranțe a cântecului popular românesc Lucia Potra Sestraș care sperăm că va reprezenta România cu cinste în generația viitoare.

Cele două artiste Heidi Schmidt și Lucia Potra Sestraș sunt impresariate la ora actuală de agenția "Libris cultural." din Brașov , agenție care încă din punct de vedere al comunicării la nivel european mai are probleme.

Deci să trecem la numerele grele:

Rcky Dandel – un mare artist, o plăcere să-l ascuți ca de obicei, dar puțin stresat. În curând are loc acel "Event" la Sibiu orașul culturii în Europa Comunitară pe 2007, iar el e implicat puternic acolo unde s-a

născut, acest oraș care-i stă aproape de inimă. Va fi un eveniment deosebit la organizarea căruia el are o mare contribuție.

Am auzit și grupa de la Sibiu-Rock unde l-am trăit pe Elvin Dandel "așchia nu sare departe de trunchi", grupă care în continuare vor face un turneu prin Europa, unde le urăm mult succes.

În final am auzit-o pe Mirabela Dauer, aceeași Mirabela pe care noi o cunoaștem, dezinvoltă cu aceeași voce cu care a câștigat primul concurs de pe vremea "Stelelor" parcă așa îi zicea și care bine înțeles ca o artistă cu un statut de Oscar în România a fost campioană pe scenă, la vânzarea CD-urilor și la lansarea lui Raul un cântăreț cu o voce plăcută, un artist din generația tânără, care a reușit să atragă publicul. Poate să punem pe seama tinereții sau a lipsei de experiență faptul că în ceea ce nu cântă, nu ține întodeauna cont de cei care îl ascultă. Dar sperăm că Mirabela Dauer cu experiența ei îl va învăța "că nu tot ce zboară se mănâncă".

La acest sfârșit de săptămână românii din Nürnberg și împrejurimi au avut de unde să aleagă. Două manifestări organizate de asociațiile românești s-au ținut simultan în aceste două zile, deci prezența românească a fost bine simțită dar mai ales auzită (reprezentanți de valoare ai cântecului românesc) și mirosită (mititei și grătare).

Respect se cuvine tuturor asociațiilor din Nürnberg, Romanima, Ars Longa, Un Alter Ego, etc, care deși au puncte de vedere diferite și mai colidează din când în când, negativ sau pozitiv, în principiu încearcă toate să facă același lucru, să facă numele de ROMÂN cunoscut și în altă ipostază decât cea în care apare în presa de scandal din Germania "Au fost arestați doi ROMÂNI specializați în devalizarea caselor de bani de la Sparkasse (banca populară)"

O colaborare mai strânsă în domeniul cultural, în domeniul schimbului de informații între asociațiile românești din Germania și din țările în care diaspora românească este foarte bine reprezentată, SUA, Spania, Franța, Italia, Belgia, Olanda; Anglia, Canada, Australia și de altfel peste tot, pe unde s-a împrăștiat o parte din neamul românesc de-a lungul anilor, ar fi benefică pentru numele de Român și România.